

с уважение да ѝ бъдат ^{покорни} послушани и предани. А в случай, че се откажат да послушат ~~всички~~ ^{и, у} съвети, тогава да присъединят и подчинят тахната епархия под основаната през 1229 година ново епископство на Сирмия.

Ала и Асен не спеше. И той правеше всички ~~всичко~~ което бе по силите му, за да устои на огромната борба, която бе подел с най-мощната власт на света – Рим, за да ѝ покаже, че не може безнаказано да се пренебрегва достоинството на българския цар.

Всеки ден по двама трима гонци преминаваха градските порти при Устието и Дервента, разпратени в различни посоки. И плодовете на ~~внушенията~~ ^{внушенията} му скоро се явиха.

В Никея преговорите с папата се протакаха до безкрай. Всеки ден православният цар ^{искаше} ~~искаше~~ нови правдини и предлагаше нови условия. Най-важното от тях бе източната църква да преговаря като равна на римската. А освен това, патриарх Герман не сметаше мнението на папата за по-горно от неговото.

В Сърбия отдавна болярите не бяха доволни от слабия си крал Стефан Радослав и подготвяха бунт против него. Единствената му опора бе тъстът му, кир Тодор Комнен. Ала сега, когато Комнен бе пленник, писмата, които българския цар изпращаше на зетя си, спомагаха на Владиславовите привърженици да вземат връх в тая династична междуособица, и да отвлечат вниманието на краля от внушенията на папата.

С богати плати Асен привличаше наемниците на Жан дьо Бриен, който със ^{своята} ~~своето~~ скърперничество си ставаше ненавистен на поданиците си.

По внушение на Асена, зет му Мануил Комнен бе писал на патриарх Герман: да му изпрати свой екзарх за уреждане на църковните отношения на селенското деспотство.

Веднага патриархът бе свикал местен събор, който избра за екзарх на Солун анкирският митрополит Христофор. Екзархът замина при Мануил Комнен, след това направи посещение на примас Василий в Света гора и се помъчи да го отколони от първото му решение. Ала светият старец остана на старите си убеждения.